

[Finansministeren.]

Hovedet over, at hans Partifælle er gaaet op her og har talt stik imod det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte forleden Dag.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger, at Befolkningen har Ret til at se med den største Mistillid paa de Erklæringer, Regeringen fremsætter. Jeg ved ikke, hvorpaa det ærede Medlem begrundet dette. Det ærede Medlem henviste til, hvad der skete i 1930—1931. Vi har drøftet mange Gange, hvad der foranledigede, at Danmark i 1931 gik bort fra Guldet, og at man i 1933 gik bort fra den daværende Kroneværdi, det er Ting, der er drøftet Hundreder af Gange her i Salen, og der er for mig ikke Spor af Grund til at gaa ind paa dette Spørgsmaal.

Men det interesserer mig at høre det ærede Medlem sige, at han betragter ikke Hr. Bramsnæs som nogen stærk Mand; vi hører ellers saa ofte fra konservativ Side, og ogsaa fra andre Sider, at det er Hr. Bramsnæs, som regerer det hele, Valutakontoret og Erhvervene kan gøre, hvad de vil, der er en Mand, som sætter sig paa det hele og siger: Saadan skal det være — og det er Bramsnæs —, og nu kommer det ærede Medlem ikke desto mindre og siger, at Bramsnæs er ikke nogen stærk Mand; jeg kan bruge det kendte Ord: Det er ikke til at tro, hvad man skal tro.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard kom saa ind paa sin sædvanlige Omtale af Finanserne og sagde, at Regeringen sparede paa Skillingerne, men øser Millionerne ud. Ja, det er ikke noget nyt, vi her hører fra det ærede Medlem, det har vi hørt mange Gange før. Vilde det ikke være af Interesse at høre, paa hvilket Omraade det ærede Medlem mener vi har givet for mange Penge ud. Hvilke Poster er det, der skulde spares paa? Er det Socialudgifterne, der skal skæres ned? Tjenestemandslønningerne er det jo ikke. Det ærede Medlem staar her og siger: Det er rimeligt, at Regeringen forud for et kommunalt Valg udtaler sig om, hvad den vil med Hensyn til Tjenestemandslønningerne. Ja, jeg synes, der er sagt, hvad der bør siges. Vi har forhandlet med Tjenestemændene, og over for det Forslag, der blev fremsat, sagde jeg: Det maa vi forhandle om senere. Nu vil det ærede Medlem have, at jeg skal sige her, hvad der vil ske. Det kunde jo være fristende for mig at gøre det, det kunde ikke blive til Gavn for det ærede Medlem, det er jeg sikker paa, men det betyder naturligvis ikke noget, for vi ved jo, hvad de Konservative vil. I Anledning af det kommunale Valg har et

tidligere Medlem af dette høje Ting, Hr. Bouet, der nu er opstillet som Funktionærrepræsentant ved Valget til den københavnske Kommunalbestyrelse, udtalt, at Tjenestemændene faar alt for lidt, og da det er en Kendsgerning, at Tjenestemændene i Københavns Kommune er bedre lønnede end Statens Tjenestemænd i al Almindelighed, saa maa deri jo ligge, at de Konservative gaar ind for en Lønforhøjelse for Tjenestemændene, og da Tjenestemændene i København, som sagt, er bedre lønnede end Statens Tjenestemænd, og de Konservative altsaa ønsker, at Lønningerne for Kommunens Tjenestemænd alligevel skal hæves, saa maa deri jo ligge, at de ogsaa skal hæves for Statens Tjenestemænd. Herved har vi altsaa faaet besvaret det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke vilde svare paa forleden Dag: hvorledes de Konservatives Stilling var med Hensyn til Tjenestemændene. De Konservative vil altsaa have, at de skal have Lønforhøjelse, og naar nu Partiet har faaet Lejlighed til at proklamere dette forud for Valget, saa kan jeg ikke se, hvilken Interesse det ærede Medlem Hr. Korsgaard har i, at vi udtaler os om det.

Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil mene, at Befolkningen ikke kan have nogen Tillid til denne Regering, saa synes jeg, at det ærede Medlem netop i Dag skulde være lidt forsigtig med at tale om, hvem Befolkningen kan have Tillid til, og hvem den ikke kan have Tillid til. Nu har det ærede Medlem, der repræsenterer Horsenskredsen, jo i Aarevis talt om det forfærdelige, der skete, naar Socialdemokraterne fik Magten: Nej, se til os Konservative, sagde det ærede Medlem, følg os, saa skal det blive godt! Naar det ærede Medlem nu studerer Valgresultaterne fra Horsens i Gaar, saa tror jeg, det ærede Medlem maa erkende, at en Profet ikke er agtet i sit eget Fædreland. Det gælder i alt Fald det ærede Medlem Hr. Korsgaard, han er ikke agtet i sin egen Kreds, og hans Spaadomme tager man ikke Hensyn til i Horsens, for gjorde man det, var Valget i Gaar ikke gaaet, som det gik. Dér led det ærede Medlem Hr. Korsgaard et stort Nederlag, og jeg kan godt forstaa, at han efter dette gerne vil sige, at Befolkningen ikke skal have Tillid til, hvad der bliver sagt af Regeringen.

Korsgaard: Man taler saa rart hjemligt, naar man taler om personlige Spørgsmaal, derfor vil jeg ogsaa gerne begynde med Horsens, hvor jeg egentlig synes, at Resultatet, set fra et konservativt Syns-